

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{er.} 111.

27. Września 1830.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Z Preszburga. —

Oto jest mowa miana przez N. Cesarza i Króla Jmci z tronu w dniu 14. Września do zgromadzonych Stanów przy oddaniu królewskich propozycji:

Od początku Naszego panowania, przy każdej sposobności, która się Nam wydarzyła, lub której sami szukaliśmy, staraliśmy się nieustannie okazać Naszą troskliwość o sławę i pomyślność ludów od Boga Nam powierzonych. Ta sama troskliwość spowodowała Nas do postanowienia, aby wedle dawnego przykładu wielkich Naszych przodków, Nasz najukochańszy pierworodny Syn jeszcze za życia Naszego, i to w obecności Naszej był koronowany.

Zyczyliśmy sobie mianowicie, aby ten święty węzeł, łączący ściślej Następcę tronu z Królestwem, był oraz nową rękojmią Naszej ojcowskiej miłości tak dla Naszego syna, jakoteż dla wiernego Nam narodu; czujemy przeto wielkie ztąd zadowolenie, że jesteście twórcą i świadkami owej słusznej radości, jaką mająca wedle starożytnego zwyczaju nastąpić uroczystość, szlachetną pierś wiernych napełnia Węgrzynów, tём bardziej, że pragniemy, aby starania Naszego, lubo tylko śmiertelnego życia, wydały dla was nieśmiertelne owoce.

Tym sposobem myślenia ożywieni, życzymy Sobie z serca szczęścia, w przekonaniu, że Nasz syn, będzie nietylko dziedzicem Państw Naszych, ale także prawdziwym dziedzicem Naszej ku wam miłości.

Szukając świętości tronu w dobru publiczném, swojego bogactwa w szczęściu ludów, siły rządu w świętości ustaw, będzie po zejściu Naszém z tego świata, stróżem i obrońcą waszej wolności i dawniej konstytucji.

Zamiar zabezpieczenia waszej pomyślności przeciw wszelkim zmianom czasu stosownymi środkami, wymaga, abyśmy się z wami utożyli względem owych przedmiotów, przez któreby ten zbawienny cel najpewniej mógł być osiągnięty. Z tego powodu nietylko naznaczyliśmy sejm w pewnym czasie, lecz pozwalając należytego czasu do rozpoznania systematycznych operatów, ozna-

czyliśmy już dzień przyszłego i postanowiliśmy, oprócz innych przedmiotów, przy wierném zachowaniu ustaw, i sposobem ustawami przepisany utożyć się z Naszemi wiernymi stanami względem subsidium w rekrutach.

Mamy wprawdzie pokój i spodziewamy się takowy przez niezmordowaną Naszą troskliwość długo utrzymać; gdy atoli godność Państwa i spokojność ludów i tego obojga sława i bezpieczeństwo oparte są na zupełnej liczbie wyćwiczonych do boju wojowników, przeto liczymy sobie między istotne panującego obowiązki, sposobem prawnym przygotować ku temu właściwe środki.

Nie widzimy potrzeby, obudzać na nowo w tej okoliczności wspaniałomyślną gotowość Stanów i ich mądrą troskliwość, pomni na ich niezachwianą wierność, szlachetną hojność i ów żywy zapal ku obronie ukochanej ojczyzny i całej Monarchii, którym śród wszystkich okoliczności ten Nasz ukochany naród, idąc w ślady swoich przodków, i w Naszych czasach świetne dał dowody.

Te, i inne Nasze łaskawe zamiary, wymieniliśmy już w Naszym liście sejm zwołującym, a liczne, drogie i pamiętne dla serca Naszego dowody okazały Nam na nowo, jako wierność i uległość dla swojego Króla i Ojca żyje w pierś Węgrzynów.

Oddając więc Nasze królewskie propozycje, otwieramy sejm z tём pewnym przeczuciem, że wasza mądrość wielce ukochane Stany, wasza miłość do Króla i ojczyzny wzniesie nowy pomnik starożytnej węgierskiej wierności i odpowie zupełnie tak sławie narodu, jakoteż owemu wysokiemu zaufaniu, które w sercach waszych pokładamy.

Zapewniamy was wszystkich i każdego o Naszej cesarskiej królewskiej łasce.

Odpowiedź N. Cesarza i Króla Jmci na mowę Patriarchy Arcyciskupa Władysława Pyrker, mowcy Deputacyi Stanów węgierskich:

Uczucia szczerzej uległości i miłości dziecinniej które Stany Naszego Królestwa węgierskiego i połączonych z niém krajów przez przyjemną dla Nas Deputacyją wyrażają, tak My, jakoteż Cesarzowa Nasza ukochana małżonka, wasza ukoronowana Królowa, łaskawie przyjmujemy.

Serca Nasze największą napełnione są radością, że ze wszystkich stron słyszymy, iż koronacja Naszego pierworodnego syna w całym Królestwie z uczuciem żywej wdzięczności została przyjęta. Odpowiada to wraz zupełnie celowi, który zamierzaliśmy Sobie i szlachetnemu sposobowi myślenia nader drogiego Nam węgierskiego narodu. Chcemy, aby ta prawna, święta i według obyczajów przodków mająca nastąpić uroczystość, była wiecznym pomnikiem Naszej ojcowskiej miłości dla Naszego syna, a dla was wiecznym pomnikiem Naszych nieustannych starań około zachowania nienaruszonej starożytnej konstytucji Państwa dla najodleglejszych potomków.

Donieście to uprzednio waszym mocodawcom, dopóki My waszym wspólnym jako i Naszym życzeniom odpowiadając, nie staniemy pośród Naszych wiernych Stanów i nie zapewnimy ich na przyszłość o Naszej cesarsko królewskiej łaskawości.

J. C. Wys. Arcyksiążę Następca tronu odpowiedział: »Że Najjaśniejszy Cesarz i Król, Ojciec mój, którego z największą miłością uwielbiam, dopóki krew w żyłach moich płynie, postanowił pod swoją chwalebą i błogą tarczą, włożyć już teraz na moją głowę koronę Królestwa węgierskiego, czując z dzieciinną pokorą wdzięczność za ten znamienity i świetny dar właściwej Mu wspaniałomyślności i miłości ojcowskiej, które nader drogiemu dla siebie Królestwu niemniej jak i mnie okazał. Powszeczna z tą radość, objawiająca się przez tę świetną deputację, napełnia Serce moje roskoszą, którą w całej mocy czuję, lecz słowy wyrazić nie zdołam. Albowiem, jeżeli te dowody wierności i przychylności, okazywane po wszystkie czasy przez wiernych Węgrzynów Moim przodkom i N. Cesarzowi Jmci, którego ja i oni jako Ojca uwielbiamy, mogły Mi być kiedyś tajne, to dzisiaj z tego jawnego, na zawsze dla serca mojego pamiętnego wynurzenia wdzięczności, z którą stosownie do woli Ojca mojego przyjmują moją koronację, poznałbym dostatecznie, jakiej życzliwości, — uległości — jakiej miłości spodziewać się mam z pewnością od tego szlachetnego narodu, którego pomysłność, bezpieczeństwo i sławę wspierać jest największym życzeniem serca mojego.

Donieście W Panowie Stanom, i chciałbym, aby całe Węgry wiedziały, że święta korona, którą podług praw mam przyjąć, nie uszczęśliwi mnie dla tego, że skronie moje ozdobi, ale tylko przez to, że ściślej połączy węzeł miłości i zaufania z narodem, który od mojego dzieciennego wieku kochałem.

Powiedzcie W Panowie Stanom, iż całe życie

moje stosować się będę do świętych nauk Ojca mojego, który i was jako kochanych synów uważa, naszego najłaskawszego, sprawiedliwego, Bogu oddanego Pana, którego życie oby Wszehmocny w długie, długie jeszcze lata zachować dla nas raczył, że roskosz moją znajdować będę w dziecięcej miłości i uległości, a za jego dostojnym przykładem, potęgę i świetność panowania w wiernym zachowywaniu ustaw i dawnych instytucji, nakoniec wszystko moje uszczęśliwienie w pomysłności ludów, poddanych berłu najlepszego Ojca.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Turcja.

— Z Konstantynopola d. 26. Sierpnia. —

W ostatnim czasie otrzymała W. Porta zaspokajające wiadomości tak z Azji mniejszej, gdzie po wielu miejscach, mianowicie w Sandszakach: Kangri, Angora, Kastamuni i Tossia wybuchły rozruchy, jakoteż z Albanii, że takowe rozruchy utumiono i Albańskich buntowników upokorzono. Zdaje się, że W. Wezyr, który osobiście wyprawą przeciw Albanii dowodził, postąpił sobie z wielką roztropnością i stałością, ponieważ część Albańskich naczelników nakłonił do dobrowolnego poddania się, innych przemocą oręża zmusił. Skutek ten szczególnie przypisać należy tej oholicznoci, że Reszyl Mehmed Pasza umiał Paszę Skodryjskiego, na którego współdziałaniu buntownicy polegać się zdawali, w przychylności ku Porcie utwierdzić. Podług wiadomości z Saloniki z d. 12. t. m., miał się Mustafa Pasza sam W. Wezyrowi stawić w Monasterze, lecz podobniejsza do prawdy, że to był jeden z jego krewnych. Według tych samych wiadomości, znany Albański naczelnik Chawan Gheza miał być wzięty w niewolę, do Mouasteru przyprowadzony i tam wraz z dwunastoma swoimi stronnikami stracony. Jafta, którą Porta o straceniu buntowników ogłosiła, namienia tylko o straceniu Veli Beja i Aslan Beja.

Sultan, który w d. 14. t. m. udał się z częścią swojego Dworu na wyspę Halki (jedną z wysp Xiążęcych), gdzie mu Kaimakan wyprawił festywny i sztuczne ognie, powrócił znowu w d. 19. do swojego wiejskiego mieszkania w Terapia.

Na równinie San Stefano zbiera się teraz do obozu 8—10,000 ludzi, którzy w obecności Sultana poczawszy od d. 28. t. m. wykonywać będą różne obroty wojenne.

Według wiadomości z Warny znoszą Rosyjanie ciągle tameczne fortyfikacje; w d. 11. t. m. wysadzili oni kilka miejsc minami.

Specyjalniejszą uwagę zwracają w teraźniejszej

chwili ze wszech stron nadchodzące wiadomości o rewolucyi we Francyi i chociaż nicw tój mierze nie nadeszło urzędowego, wszelako okazują się już Francuzi pojedynczo z trójkolorowemi kołardami, dając jawnie poznać, iż są przychylni zasadowi rewolucyi.

W d. 21. t. m. król. Pruski Sprawujący interessa P. Brassier de St. Simon miał u Ministrów W. Porty wstępne posłuchanie; a król. Szwedzki Sprawujący interessa, Szambelan Ihre, w d. 24. posłuchanie pożegnawcze i przedstawił przytém pierwszego tłumacza Poselstwa P. Antoniego Testa, który podczas urlopu P. Ihre, sprawować będzie interessa Szwedzkie, i jeszcze tegoż samego dnia udał się na Belgrad, Wiedeń do Sztokolmu.

Prussy.

Gazety Berlińskie z d. 13. Września donoszą: „Król Jmć odprawił onegdaj przed południem wielki przegląd wojsk stojących tutaj na załodze. Żołnierze uszykowani byli w kolumnach wzdłuż arsenału, uniwersytetu, ku ulicy lipowej i na placu teatru opery. Król Jmć przejechawszy około kolumn, rozkazał defilować wojsku przed cos. ross. Feldmarszałkiem Hr. Dybicz Zabatkąńskim, który się przy boku Króla znajdował; na rozkaz Króla przeciągnął także korpus kadetów. Najpiękniejsza pogoda sprzyjała tój uroczystości wojskowej, a licznie zebrana publiczność korzystała z każdej chwili, aby uwielbianemu Monarche okazała uczucia swojej miłości.

Niemcy.

Gazeta Pruska Stanu donosi z Drezna z d. 10 Września: „Niestety! i u nas zaszyły rozruchy upłynionej nocy. Dla utrzymania publicznej spokojności nakazana została Kommissyja pod przewodnictwem JKWys. Xięcia Fryderyka, jakoteż utworzenie gminnej gwardyi bezpieczeństwa. Spodziewać się należy, że ten środek zapobieże dalszym zaburzeniom.

Podług najnowszych wiadomości z Drezna z d. 13. t. m.: „Król Jmć Saski mianował Współregentem krajów Saskich swojego Synowca Xięcia Fryderyka Augusta, na którego korzyść Xiąże Maxymilijan, jego Ojciec, zrzekł się następstwa Korony Saskiej. — Pod d. 13. Września wyszło następujące uwiadomienie: „My Antoni, z łaski Bożej Król Saski, czynimy niniejszém wiadomo, iż dla ulżenia sobie obowiązków Paunjącego, jakoteż przez ojcowską troskliwość ku Naszym poddałym, za porozumieniem się z wielce ukochanym Naszym Bratem Maxymilijanem, Xięcia Fryderyka Augusta Saskiego, Naszego wielce ukochanego Synowca, wybraliśmy na Współre-

jenta krajów Naszych; z tego powodu wszystkie sprawy do Naszego rozstrzygnięcia należące, powinny Nam być w jego obecności przekładane i uchwalone postanowienia przez niego wspólnie wykonywane; — My Maxymilijan, Xiąże Saski, nie tylko zgadzamy się na to, lecz dobrowolnie zrzekamy się na korzyść Naszego ukochanego Syna Fryderyka Augusta Xięcia Saskiego, następstwa w Koronie Saskiej. — W dowód czego akt ten w obecności niżej podpisanych rzeczywistych Radzców podpisaliśmy i Naszą pieczęcią stwierdzili. Dań w Pillnitz dnia 13go Września 1830. Antoni. (L.S.) Maxymilijan. (L.S.) Gottlob Adolf Ernst Nostitz i Jänkendorf. Jan Adolf de Zeschwitz. Bernhard August Lindenau. Juliusz Traugott Jakób de Könnertitz.“

— Z Drezna d. 11. Września. —

Dnia 9. b. m. o 9tej z wieczora dwa oddzielne tłumy pospółstwa z dwóch różnych stron: od wielkiego ogrodu i od Friedrichstadt ciągnęły z hałasem i tłukąc latarnie, ku środkowi miasta. Za przybyciem na rynek uderzył tłum na ratusz i z pokoi pierwszego piętra powyrzucał na ulicę sprzęty i akta, poukładał je w stosy i podłożył ogniem, który trwał aż do rana. Inny oddział uderzył na dóm policyjny i zrzucił jeszcze większe zniszczenia, gdyż od zapalonych w stosie akt zajął się budynek i wznaczej części spłonał. — Wojska znajdowało się mało i w usiłowanjach zatamowania złego zostało wielu żołnierzy raniomych, a jeden Kapitan i dwaj Oficerowie polegli.

Nazajutrz rano w skutek tych rozruchów wyszła następująca odezwa: Spokój publiczny został naruszony w sposób zasmucający. Z zupełnem zaufaniem spogląda N. Pan na okazaną wierność i miłość tutejszych obywateli i mieszkańców, i chętnie powierza im przywrócenie spokoju, zabezpieczenie zagrożonej publicznej i prywatnej własności. J. K. Wys. Xiąże Fryderyk sam się przekona o tym szlachetnym sposobie myślenia. Obywatele i mieszkańcy miasta, którzy pójdą za tém wezwaniem, a nie mają jeszcze własnej broni, otrzymają takową za assignacyją i mają na lewój ręce nosić białą przewiązkę. Miejsca zgromadzenia i czas są w oddzielnym piśmie oznaczone. — Kommissyja do utrzymania publicznego spokoju wyznaczona przez N. Pana. — Fryderyk August, Xiąże Saski.“

Następnie Rada Drezdeńska wydała ze swęj strony ogłoszenie: „W skutek obwieszczonej odezwy do utworzenia gminnej gwardyi bezpieczeństwa z ogółu tutejszych obywateli i mieszkańców, czynimy wiadomo, że dziś o godzinie 2. z południa mają się zebrać mieszkańcy miasta na starym rynku, mieszkańcy przedmieść na nowym

rynku, z nowego miasta na placu przed Japońskim pałacem, a z Friedrichstadt przy moście Ostra i dla oznaczenia mają prawe ramię przewiązać białą chustką. Na tych miejscach utworzą natychmiast kompanije po 50 ludzi i wybierają sobie Oficerów i podoficerów; kto zaś nie będzie miał broni, zostanie takową zaopatrzonej. Zaczyna potem wraz z nami działać na utrzymanie spokoju, stosownie do okoliczności. Dobremi mieszkańców Drezna nie może już dłużej cierpieć przez podobne wypadki, jakichesmy doznali tej nocy. W tym względzie zgadzamy się wszyscy. Pozwólcie więc nam działać. W reszcie majstrowie obowiązani są swoją czeladź zatrzymać w domu, dzieci zaś i kobiety nie mają pozostawać na ulicy.“

Dziś N. Pan mianował Radcę tajnego Juliusza Traugotta Jakóba Köneritz rzeczywistym Radcą tajnym z prawem zasiadania i głosowania oraz Kanclerzem, a Dyrektora Rejencji krajowej Krystyjana Eisenstuck Komandorem krzyża orderu cywilnej zastugi.

Gazeta Lipska donosi z Drezna pod dniem 11. Września. Niespodzianie przerwany został d. 9. wieczorem spokój tutejszego miasta przez złe myślących mieszkańców. Z najniższej klasy społeczeństwa utworzyło się za rogatkami kilka tłumów, które po godzinie 8mej weszły do miasta i z wrzaskiem i krzykiem przebiegały ulice. W ulicy zankowej i na starym rynku potłuczono obna, uderzono na gmach policyjny i retusz; pierwszy wewnątrz zupełnie zniszczono, zebrano część znajdujących się w nim pieniędzy a będące w obudwóch gmachach papiery, wyrzucono i spalono.

Rząd wojskowy w stolicy wahał się z początku użyć surowych środków, mając na celu oszczędzanie mieszkańców licznie zgromadzonych po ulicach i na starym rynku. Przez obsadzenie wojskiem i wzmocnienie kilku stanowisk, udało się zapobiedz dalszym rozruchom i utrzymać spokojność na nowem mieście i na przedmieściach. Wczoraj przed południem ustanowiono dla przywrócenia spokojności publicznej pod przewodnictwem Xięcia Fryderyka komisya złożona z urzędników króleskich, która w publicznej proklamacyi wezwwała obywateli Drezdeńskich i mieszkańców wszystkich klas, aby się czynnie przykładali do spiesznego przytłumienia godnych kary zamiarów. Zupełny skutek uwiecznył dzielność obranego środka. Pod dowództwem Jenerała Porucznika Gablenz utworzyła się w kilka godzin gwardya miejska złożona z 2000 ludzi, która przez stosowne pełnienie służby, zupełnie przywróciła spokojność, tak dalece, iż zeszłej nocy nie zaszyły najmniej-

szere rozruchy. — Zbrojni obywatele i mieszkańcy przytrzymali zeszłej nocy mnóstwo wicherzycieli; aż do rozpoczęcia badań zostali oni tymczasowo osadzeni w twierdzy Königstein. Przy tej okoliczności znowu się okazała wierność i znane w Drezdeńczykach zamiłowanie porządku i spokojności.

Gazeta Brunszwicka z d. 8. Września mówi: »Niepodobna jeszcze teraz dać zupełnego opisu nieszczęśnych tutejszych wypadków i można tylko nateraz powiedzieć, że takowe skończyły się na strasznem zniszczeniu i spaleniu pięknego zamku Xiążęcia. Ludzi mało poginęło i tylko trzech życie utraciło. Odezwy władz cywilnych i wojskowych, i połączenie się milicyi miejskiej z wojskiem, już o godzinie 4tej położyły koniec bezprawiu; liczne patrole zabezpieczyły spokojność wieczorem i w nocy. Biuro kancelaryi Xiążęcej Stanu przeniesiono tymczasowie do Xiążęcego zamku w Bewern. W d. 9. zebrały się Stany i mianowana została tymczasowie Komisya rządowa pod przewodnictwem P. Münchhausen i radcy Stanu Henneberg. Do Xięcia Brunszwicko-Oelskiego, brata panującego Xięcia wystano onegdaj gońca do Szląska z prośbą, aby tu raczył przybyć.«

Dziennik Hamburgski mówi: »Xięże Brunszwicki wsiadł na okręt w towarzystwie PP. Alloi i Bilter i popłynął do Londynu.«

Gazeta Aschafenburgska z d. 11. Września donosi: »Przed kilku dniami przechodził tu oddział król. bawarskiej artyleryi pieszej z Wirzburga do Landau, dnia wczorajszego udał się za tamym drugi mniejszy oddział artyleryi pieszej z amunicyją na to samo miejsce.«

Gazeta Monachijska wyraża: »Przeszłej Niedzieli d. 12. t. m. znaleziono w ogrodzie angielskim ciało młodego Greka z Tessalii nazwiskiem Jana Korboga, dopiero lat 18 liczącego, który się sam zastrzelił. Trudnił się malowaniem portretów.«

Znany kolumbijski Jenerał Santander, jadąc z Drezna do Monachium, stanął w d. 11. t. m. w Norymberdze

Zjednoczone Niderlandy.

Z Hagi donoszą pod d. 17. Września: Onegdaj znajdował się Król i Xięże Oranii na nabożeństwie w wielkim kościele. Gdy Król z kościoła wyszedł otoczył go lud i przy największej radości zaprowadził go do pałacu królewskiego, gdzie zebrata się rada ministeryjalna.

Xięże Oranii przewodniczył wczoraj w radzie Stann.

Z Xięciem Oranii przybył także Xięże Ursel z Bruxelli.

Arnenski *Courrant* donosi: Pierwsza brygada pierwszego oddziału, 6000 ludzi, idzie z Fryslandi, Groeningi i Oberysell; pierwsze bataliony miały już dzisiaj nadsięgnąć, a cała brygada stanie we czterech dniach w Maestricht, gdzie ma być główna kwatera Jenerała Lejtnanta Cort Heiligers.

Dawniejsza załoga Bruxelli, złożona blisko z 2000 ludzi grenadyjerów, strzelców, milicyi narodowej, dragonów i straży cłowej, przybyła do Vilvorden. Wychodząc z Bruxelli muzyka jej grała pieśń Wilhelma.

Mieszkańcy Antwerpii i Gandawy nie zdają się być tak ukontentowani zaprojektowaniem odłączeniem Belgijum od Hollandyi jak mieszkańcy innych miast prowincyi południowych.

Pismo *Staats-Courraut* donosi: Postanowieniem królewskim z d. 3. b. m. Van Maanen został z honorem uwolniony od obowiązków Ministra sprawiedliwości, albowiem z oświadczeniem dzięków za długoletnią, gorliwą i wierną służbę, a to w skutek jego podania, w którym powiada, iż pod terażniejszymi okolicznościami radby się przyczynił do uspokojenia umysłów i do przywrócenia spokojności i porządku.

Francuzki Jenerał Major Vélaze, któremu poruczono urzędowanie uwiadomić Króla Jmci o wstąpieniu na tron Króla Francuzów, przybył tu z Adjutantem panem Deanfort, i stoi w hotelu de Bellevue.

— Z *Bruxelli* d. 9. Września. —

Zgromadzeni tu członkowie drugiej Izby Stanów jeneralnych ogłosili co następuje: »Podpisani członkowie drugiej Izby Stanów jeneralnych, zebrani w Bruxelli, uznają jednozgodnie za rzecz nieodzowną i konieczną potrzebną, aby deputowani prowincyj południowych niezwłocznie zgromadzili się w jak największej liczbie, w celu oczekiwania tu odpowiedzi rządu na uczynione propozycyje, z którymi Xiążę Oranii pojechał do Hagi, a to, abyśmy natychmiast byli w stanie wziąć ją pod rozagę. Proszą więc swoich kolegów deputowanych prowincyj południowych, aby się bez straty czasu udali do Bruxelli, gdzie prócz tego, wspólna ich obecność może tylko posłużyć do przywrócenia powszechnego zaufania i do utrzymania publicznego porządku.«

W wielkiem Xięstwie Louxembourg utrzymano dotychczas spokojność; tylko w miasteczku Grevenmachern zaszyły rozruchy przed domem poborcy opłat Jacoby, które jednakże natychmiast przytłumiono po wyjeździe tego urzędnika.

Wielka Brytania i Irlandyja.

W dniu 3. Września P. Zea Bermudez Poseł hiszpański miał interessa w urzędzie spraw ze-

wnętrznych. Tego samego dnia wyjechał Hrabia Aberdeen z Londynu i udał się na posłuchanie do Króla do Brighthonu. Równie wyjechał także Szambelan Saski Hr. Witzthum. Xiążę Wellington pojechał do dóbr swoich Strathfieldsaj, a P. Herries do Seven Oaks. W 2. wystano depeşe do Kanady, tudzież do Hr. Belmore Gubernatora Jamaiki i innych Gubernatorów Wyp zachodnio indyjskich. Spodziewają się, że Lord Penonby uda się wkrótce ze szczególnem zleceniem rządu do Paryża. Lord ten miewał w ostatnich dniach częste narady z Hr. Aberdeen.

Hr. Aberdeen powróciwszy z Brighthonu miał długą konferencyją z Posłem niderlandzkim i z Xięciem Wellingtonem, który w tym celu zjechał ze swojego wiejskiego mieszkania do Londynu. Mówiono o nadzwyczajnem poselstwie Lorda Hill do Hagi lub do Petersburga.

W rozmaitych angielskich stanowiskach m. r. skich ogłoszono następujące ogólne przepisy: Ponieważ Lordowie Komissarze admiralicyi zawiadomili mię, że Hr. Aberdeen onym doniósł, iż rząd Króla Francuzów urzędownie oznajmił rządowi Króla Jmci o przybraniu trójkolorowej bandery jako flagi narodowej Francyi, przeto zawiadaniają się o tótn niniejszem Kapitanowie i dowódczy okrętów i statków królewskich, które się pod mojemi rozkazami znajdują.

Francyja.

W d. 9. b. m. wieczorem przyjmował Król na prywatnem posłuchaniu król. niderlandzkiego Posła i pełnomocnego Ministra, Barona Fagel, który Królowi wręczył list swojego Monarchy, zawierzelniający go w tym charakterze.

Hr. Mulinen, nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Króla Jmci Wirtemberskiego, został na nowo przy Królu Francuzów zawierzelniony.

Monitor donosi: »Porządek został na chwilę w okolicy Rouen naruszony, gdzie znajdują się wielkie przemysłu zakłady; atoli szybkość, z jaką został przywrócony, okazuje bezzasadność wszelkiej trwogi. W d. 6. rano większa część robotników Rouenskich nie znajdowała się w swoich warsztatach, i potworzyli się kupy na przedmieściach. Inne tłumne zgromadzenia były w Deville i Darnetal. Tłum w Darnetal był liczniejszy i bardziej zagrażał niż inne. Prokurator królewski udał się na miejsce z oddziałem gwardyi narodowej, lecz władzy jego nie uznano. Na wezwanie Prefekta udał się zaraz dowodzący dywizyją Jenerał Porucznik Tëste z batalijonem gwardyi narodowej, kilką ludzi gwardyi narodowej kounej, oraz oddziałem wojska liniowego i żandarmeryi do Darnetal. Wzywał kilkakrotnie tłum aby się rozszedł. Opór zniewolił

gwardyję narodową i wojsko liniowe do posunięcia się przeciw tłumowi, który się potem rozproszył i 50 kilku ludzi schwytano. Spokojność w Rouen i okolicach została natychmiast przywróconą. Wiele robotników wraca już do zwyczajnych swoich zatrudnień i okazuje najlepszy sposób myślenia.

Gazette de France z d. 10. Września mówi: Dzisiaj mówiono w Izbie deputowanych i na giełdzie, iż rząd ma zamiar odroczenia Izby deputowanych. Rząd, mówią, miał uchwalić odroczenie takowej do Niedzieli sześciu, aby miała czas uzupełnić się, i tym sposobem nabyła członków w miejscu tych, których wybór uznano za nieważny; tudzież aby wybrano jeszcze większą liczbę tych, którym ich pełnomocnictwa nie zdawały się być dostateczne do zasiadania w Izbie wśród teraźniejszych stosunków. Środek ten, który na niejaki czas oddali rozdwojenie i niespokojność, nieoddzielne zawsze rozprawom parlamentowemu, przyjęli, szczególnie na giełdzie z wielką radością kapitaliści i właściciele rentów.

Staraniem Prefekta policji zabrano dnia 6go odezwę bez podpisu autora i drukarza, w której wezwane są gwardyje narodowe, naczelnicy warsztatów i robotnicy, aby się połączyli dla zniesienia Izby Deputowanych.

Z Toulonu piszą pod dniem 3cim Września: »Admirał Rigny spodziewany jest w Toulonie. Bryg *Duconedic* otrzymał rozkaz być w pogotowiu do wyjścia pod żagle za pierwszym rozkazem; okręt ten zawiezie nowego Posła do Neapolu. Okręt liniowy *Marengo*, który miał być roztakielazowany, odebrał przeciwny rozkaz. Wszyscy majtkowie, którzy przeszło 36 miesięcy są na morzu, jakoteż wszyscy ojcowie rodzin będą urlopowani.

W Strasburgu ogłoszono w dniu 9. Września następującą depeszę telegraficzną:

Paryż dnia 9. Września o wpół do 3ciej.

Minister morski do Dyrektora telegrafów
w Strasburgu:

Pełnomocni Postowie Królów Niderlandzkiego i Wirtembergskiego odebrali od rządów swoich listy, które ich przy Ludwiku Filipie zawierzytelniają: Dyrektor telegrafów (Podp.) C. Verge. Dalej Burmistrz ogłosił następujące uwiadomienie: »Według listu Prefekta z dnia dzisiejszego, Jenerał Beliard nadzwyczajny Posel na dworze Wiedeńskim, przyjęty był w d. 4. b. m. przez

Cesarza Jmci w Schoenbrunn, i wydano rozkazy przypuszczać francuską flagę do wszystkich portów Państwa. W Strasburgu dnia 9go Września 1830. — Pierwszy Adjunkt urzędu Burmistrza, (Podp.) L. Moris.«

Journal des Debats z dnia 11. t. m. zaprzecza stanowczo zapowiedziany przez wiele paryzkich Dzienników środek odroczenia Izby Deputowanych i zapewnia, że to nie nastąpi, i że nawet o tem nie było mowy na radzie Ministrów.

Gdy ostatnia rewolucya, mówi *Tribune* przywróciła wolność sumienia, więc żołnierze mogą teraz pozostać wiernymi swoim religijnym i filozoficznym zdaniom, bez obawy, że ich oskarżą przed Ministrem, jeżeli nie będą mszy słuchali!

W *Journal du Commerce* czytamy: Ustaty zgromadzenia drukarzy, lecz zły ich przykład znalazł już naśladowców. Czeladnicy piekarscy, którzy sądzą, iż są w podobnym położeniu, zebraли się dnia 4. w liczbie kilkuset osób w bliskości targu zbożowego. Żądali zniesienia machin do gniecienia ciasta i chcieli majstrom swym wzbronić przyszłej nocy pieczenie chleba, atoli sądzą, że to zgromadzenie samo się rozwiąże i czeladź ta pójdzie za przykładem drukarzy, którzy powrócili do porządku.

Prefektowie Paryża wydali odezwę do mieszkańców, w której nalegają, aby szczerze współdziałanie niszczyło w samym zarodzie wszelkie zaburzenie prawnego porządku. W tym samym celu ogłosił Jenerał Lafayette uprzednią instrukcyą dla gwardyi narodowej.

Monitor z dnia 8. t. m. mówi: Pismo publiczne (Rewolucya) donosi, że Jenerał Lafayette upoważniony został wystawić milijon ruchomej gwardyi narodowej. Nie może być o tem mowa, aby gwardyje narodowe były ruchome. Urządzają się one wszędzie w oczekiwaniu nowej ustawy według przepisów ustawy z Października 1791. Jenerał Lafayette, który jest upoważniony do wszystkiego, co się tycze uzbrojenia i karności tej gwardyi narodowej, nie mógł pomyśleć o przyznaniu mu akcie i istotnie takowy nie przyszedł mu na myśl.

WIDOWISKA we LWOWIE.

Teatr polski. — Dziś: *Precjoza*, dramat liryczny we czterech aktach, z muzyką K. M. Webera. JPo. Zuczkowska wystąpi po drugi raz w roli Viardy.

Teatr niemiecki. — Jutro: *Hanns Sachs*, grosses romantisches Schauspiel in 4 Aufzügen.

(Z powodu przypadającego Święta we Srodę Gazeta nie wyjdzie.)